

Het Kompas kijkt binnen in de ... Louisa Hoeve

Boerderijachtig...

In 1931 werd de 'Louisa Hoeve' gebouwd in opdracht van rijksveearts M.J.J. Houthuizen. Hij vernoemde de woning naar zijn vrouw en bedong dat het altijd zo moet blijven heten. Kort daarop werd het boerderijachtige pand gedurende enkele jaren het woonhuis met praktijk van dierenarts Molhuizen. In 1939

kocht eigenaar van Baggermaatschappij Th. H. Prins het. Deze verhuurde het aan zijn neef T. Volker Prins, die het later alsnog kocht. In 1961 kwam het in bezit van de gemeente en werd het de ambtswoning van burgemeester Van Hofwegen.

Door Margreet Strijker

Burgemeesterswoning...

In 1974 kochten Krijn en Rita van Santen de voormalige burgemeesterswoning 'Louisa Hoeve' van de gemeente. Het opvallende huis met rieten dak aan de Adriaan Volkersingel was vreselijk verwaarloosd: „De elektrische bedrading en installatie moesten helemaal vernieuwd worden. In de badkamer hing een grote geiser zonder ontluchting, die door de gemeente prompt afgekeurd werd. Het is schande dat jullie

een burgemeestersgezin met kinderen zo hebben laten wonen, heb ik toen tegen die ambtenaar gezegd", vertelt Krijn van Santen. „Toen we het kochten moest ook het rieten dak vernieuwd worden. Je kon er dwars doorheen kijken. Het rietdekkerbedrijf dat wij daarvoor inschakelden bleek eigendom te zijn van de nazaten van degene die het dak bij de bouw in 1931 gemaakt had. Die oude man had het altijd over 'ons' dak. Al gauw bleek dat eksters en kraaien gek zijn op het riet en er hele gaten uit pikken, dus het vergt veel onderhoud. Leuk is dat de jongen die daarvoor elk voorjaar langskomt het ook altijd over 'zijn' dak heeft. Ook hij is een nakomeling van die eerste dakdekker uit 1931."

Ongepast...

De aankoop van het pand is een verhaal op zich. Het gezin van Santen woonde indertijd op het terrein van (hun) Scheepswerf Van Santen aan de Baanhoek. Omdat het erop leek dat ze

daar door de dijkverzwaring al in de jaren 70 weg moesten, hadden ze een optie genomen op een pand aan de Aalscholverstraat. Het bleek dat ook de gemeente het oog op dat huis had laten vallen. Men zocht een ambtswoning voor Wim Hendriks, de nieuwe burgemeester. Krijn: „In die tijd vond de politiek dat een burgemeester tussen 'het volk' moest wonen. Een huis aan de Singel, ook al had het dan als adres Piet Heinstraat, was ongepast. Toen ik dat hoorde heb ik aangegeven dat wij het dan wel wilden kopen. Het is nog een heel gedoe geweest, maar ik bleek de hoogste bieder dus ze konden niet om me heen." Rita vult aan: „Ja, en wij hadden de eerste optie op dat huis in de Aalscholverstraat, dus ook dat hielp mee." Rita en Krijn verhuisden in 1975 met hun dochters Linda en Henny naar de 'Louisa Hoeve'. Zoon Kees (helaas vorig jaar veel te jong overleden) werkte al in de zaak en wilde niet mee. „Hij had verkering en wij hebben gezegd: als jullie trouwen dan mag je aan de Baanhoek blijven wonen."

Stal met hooizolder...

Tijdens de rondleiding door het huis komen er allerlei verhalen los. In de schuur annex garage vertelt Krijn: „Hier was een stal met hooizolder. Als de veearts vies thuiskwam, kon hij vanuit de stal zo onder de douche. Aan deze indeling hebben we nooit wat veranderd." In de voormalige spreekkamer van de dierenarts hangt een schilderij van de 'Louisa Hoeve'. Hun boot de 'Alida' ligt erop

afgemeerd in de Merwede naast het huis. „Hebben we gekregen ter gelegenheid van ons 50-jarig huwelijk, het is gemaakt door een Franse schilder."

Glas in lood ...

In het trapgat naar boven zit nog het oorspronkelijke glas in loodraam dat in opdracht van de veearts is aangebracht. Er staat een afbeelding van Absyrtus op, een Griekse paardenarts uit de vierde eeuw, die verhandelingen op zijn vakgebied schreef. In de badkamer op de eerste etage zit ook een authentiek glas in lood raam: rond in blauwe kleuren. In de ouderslaapkamer is een garderobekast, die je nu heel trendy inloopkast zou kunnen noemen. De voormalige dienstbodekamer heeft nauwelijks daglicht maar wel een eigen wasbak, best luxe voor de jaren dertig.

Balkonscene...

Vanuit de kamer aan de kant van de rivier kom je via openslaande deuren op de erker uit. Rita en Krijn doen daar speciaal voor de Kompasfotograaf een balkonscene. „Hier is nog nooit eerder een foto van ons gemaakt.”

Het hele huis ademt een gezellige authentieke sfeer uit door de vele hoekjes, hoogteverschillen, vaste kasten en bijzondere vormen van de diverse kamers.

Het verhaal gaat dat er in de oorlog onderduikers en verzetsmensen in de 'Louisa Hoeve' gezeten hebben en dat er nog ergens wapens verstopt zouden zijn. Rita vertelt dat er onder het logeerbed in de achterkamer een luik zit, dat nog nooit open gemaakt is. „Als er iets is kan het nooit leuk zijn, dus wat mij betreft ligt het er

best.” Ook in eerdergenoemde garderobekast en een vaste kast op de overloop zitten luiken naar geheime ruimtes. „Maar daar hebben we nooit iets gevonden, hoor.”

Seinen...

Eén ding over de rol van de 'Louisa Hoeve' tijdens de bezetting is wel zeker: vanuit het kleine halfronde raam boven de erker werd met lichten geseind naar de crossers die in het laatste oorlogsjaar de oversteek maakten naar de bevrijde Brabantse Biesbosch. Dat raampje bevindt zich op de grote zolderkamer van de dochters waar ook vaak vriendinnen logeerden. Later deden de kleinkinderen hetzelfde. „Dat vonden ze prachtig, slapen in een bedstee.”

Geen kooi...

Vorig jaar waren er vergevorderde plannen om te verhuizen naar een appartement in het nieuwe complex Slijeborgh. „We hebben zelfs twee maanden huur betaald. Er hingen al lampen en de bezem stond klaar. Maar toen we daar rondliepen voelde het als een kooi, een prachtige kooi weliswaar, maar toch.”

Krijn (79) en Rita (77) besloten (vooralsnog) toch maar niet te verhuizen. Rita: „Als het nodig is kunnen we ook hier van 'tafeltje dekje' gebruik maken en er is plek zat voor een inwonende verpleegster. Ik heb een prima hulp, die al jarenlang elke donderdag komt. Hoewel ze zelf ook al op leeftijd is, wil ze van geen pensioen weten. Krijn vult aan: „Het is hier geen toonzaal of kooi maar een gezellig, functioneel, ruim, warm en gastvrij huis. Hier is ons leven.”

Bron: Het Kompas

Artikel van Margreet Strijker